

encalçament m. Acció d'en-
calçar

encalçant m. f. El qui encal-
ça, perseguidor.

encalentir v. tr. Escalfar

encalimar v. tr. Encalitzar

encalçar v. tr. Cobrir (damna-
algú) per atrapar-lo. L'he encal-
çat una estona i no l'he pogut
llevar. El gos encalçava una llebre

encalcinar v. tr. Cobrir de calç
empolsinar amb calç. Encalcinar les viuyes
| embtanguinar

encalitzar v. tr. Cobrir de calitja;
pron. cobrir-se de calitja.

encall m. Encallament